



Hvilen ved Korset.

Naar jeg er træt af Verdens Plage
Og søger mig en Hvile god,
Da vil mig ingen anden smage
End Hvilen fød ved Korsets Fod.
Der lægger jeg al Byrde ned,
Der er mit rette Hvilested.

Der tystner alle Verdens Larme;
Der stilner Stormen i mit Sind;
Dit naar ei Satans grumme Harmen;
Der intet ondt kan trænge ind.
Der er jeg tryk, der er jeg fre;
Der kan mit Hjerte finde No.

Den Haandstrift, som var mod mig
rettet
Er naglet fast til Korsets Træ,
Hvor Jesu Blod har den udslettet
Og friet mig fra evig Be.
Det er mig nok, det giver No,
En Hvile god i Hjertets Tro.

Kom Synder med din tunge Byrde,
I hvo du er til Korsets Fod;
Du finde vil den gode Hyrde,
Som gav for dig sit Hjerteblod.
Hos ham du ogsaa Hvile faar,
Naar du i Troen til ham gaar.

Men Jesus, af, du maatte lide,
At Hvilen god vi kunde faa!
For dine Saar, din Sjælevide,
Vor Tak du ikke vil forsmaa,
En Tak for din Opreisnings Stad,
For Hvilen, du ved Korset gav.

Vort Legeme i Gravens Kammer
Tilslut en Hvile god skal faa,
Og Sjælen fri fra Nød og Jammer
Hos dig, vor Gud, til Hvile gaa.
Saa følger os dit Korsets Fred
Hen til vort sidste Hvilested.

Paa Dommens Dag du vil forene
Vort Legeme og Sjæl, o Gud!
Og vi skal fremstaa klar og rene
Til Himlen juykket som din Brud
Og saa hos dig, vor Frelser blid,
En glad og evig Sabbatstid.

J. Blækkan.

Guds Fred.

„Og Guds Fred, som
overgaar al Forstand,
skal bevare eders Tanker
i Kristus Jesus“. Fil.
4, 7.

Ordet Fred har en skjøn Klang,
baade fordi det i sig selv staar for
det, som er godt og ønskeligt, og fordi
det har mange gode Følger. Det er
ikke meget behageligt at bo i et Land,
hvor der fattes Fred. Man kan ikke
varetage sine daglige Syssler, som det
sig bør. De bedste Kræfter er som of-
test ude paa Slagmarkerne. Der er
ingen Udset til at nyde Frugten af
sit Arbejde og Stræv. Man bliver
mismodig og ligegyldig. Hele Lan-
det taber og sættes tilbage saa meget,
at det kan tage Aarhundreder at gjen-
vinde det.

Saa ønskelig Fred er, kommer den
ikke af sig selv. Den er meget kostbar
og maa betales dyrt baade for at op-
naaes og beholdes. De Lande, som
eier Fred, har kæmpet derfor i lange
Tider og betalt den med Strømme af
Blod. Kun saalænge beholder de
den, som de er villige til at lade sit
Blod slyde.

Derfor politisk Fred er ønskelig,
hvormegit mere maa da ikke „Guds
Fred, som overgaar al Forstand“,
være det? Om den Fred, der ligger
saa lavt, at den formørkede menneske-
lige Forstand fatter den, er saa ønske-
lig, at man vil lade sit Blod slyde,
hvor meget mere maa vel den Fred,
der er saa herlig, at den overgaar
Forstanden, være endnu mere at ef-
tertrænge? Er den ønskeligere, er den
ogsaa kostbarere. Om hele Verden
fra Tidens Begyndelse til dens Af-
slutning paa Dommens Dag, lod sit
Blod slyde, kunde den ikke vinde
„Guds Fred, som overgaar al For-
stand! Ja, om Guds hellige Engle
var med i Kampen, vilde det være
forgjæves! Denne Fred har ikke ko-
stet mindre end Guds eget Blod!

Nu, kjære Læser, forstaar du, hvor-
for Apostelen kalder den „Guds Fred“
og siger, at den „overgaar al For-
stand“. Apostelen har god Grund til
at tale saaledes. Gud selv tilveie-
bragte Freden. Det seede, da den
Herre Jesus døde paa Korset omtrent
1900 Aar siden. Straks før han op-
gav Manden, sagde han: „Det er fuld-
bragt“. Freden blev fuldstændig be-
talt og en evig Fredstraktat under-
skrevet.

Den første Gang, vi hører om den
ne Fred er, da Herren forjætter, at
„Kvindens Sæd skal knuse Slangens
Hoved“. Da Fredsdyrsten endelig
kom, lyder Budstabet derom første
Gang gennem Engles Mund. Si-
den bærer Mennesker det videre.

Er ikke det tilstrækkeligt Bevis for,
at Freden overgaar al Forstand?
Spørg dit eget Hjerte om der er no-
gen Rimelighed for, at du kunde have
udtænkt den? Se, om det er saa na-
turligt at være en Kristen, at det alde-
les falder af sig selv? Hvorfor mod-
tager ikke hele Verden Fredsbudsta-
bet med Glæde, naar den hører det?
Er ikke dette et meget slaaende Bevis
paa, at Fredsbudstabet ikke har sit
Ophav i noget Menneskes Forstand?
Vi pleier ikke at foragte vore egne
Børn.

Naar vi merker at endog der, hvor
Fredsbudstabet i lange Tider har
lydt, er saa megen Ufred, kunde vi
blive friste til at mene: det har væ-
ret forgjæves; „Guds Fred er saa kost-
bar, at ingen naar den. Biskop har
den kostet, men er dog saa billig, at
alle, som vil, kan faa den. I Evan-
geliet tilbydes den frit. Tro det og du
har den, om saa hele Verden og dit
eget Hjerte siger det modsatte.

„Vor Tro er den Forvisning paa,
At vi Guds Naade have,
Som ingen af sig selv kan faa,
Men det er Mandens Gave;
Den faste Grund i Hjertet lagt
Ved Ordet om den Naadepagt,
Som er i Kristo stiftet.

Det Ord, det Ord mig giver No
Og er mit faste Anker,
Naar Satan stormer mod min Tro
Med mange Døvlens Tanker.
Hvad agter jeg hans Trusel mer?
Min Tro Guds milde Hjerte ser
Igjennem Jesu Wunder.

Forstrækkes jeg for mine Feil,
Hvorved sig Satan glæder
Og truer mig med Lovens Speil,
Gud selv imod ham træder.
Saa blinker altid Troens Sværd,
Og slaar sig gennem hver en Hår,
Til den sin Jesum finder“.

„Guds Fred“ tilfredsstiller Hjertets
inderste Trang om alt omkring er
Ufred. Naar det rigtig kniber, vil
alle andre Ting slaa Feil, hvor glim-
rende de end er. Har du ikke Guds
Fred i dit Hjerte, vil du til sidst falde i
Fortvivlelsens Mørke og blive evig
ulykkelig.

Søg da „Guds Fred“, medens den
er at finde. Det vil koste mangen en
Selvfornægtelse. Men det betaler sig
om vi maa give Livet.

J. O. Dale.

Staar og ser Herrens Frelse.

(Efter Bud og Hilsen.)

Kristus har frekjøbt os fra Lovens
Forbandelse, der han blev en Forban-
delse for os; thi der er skrevet: „For-
bandet er hver den, som hænger paa
et Træ“. Gal. 3, 13.

Disse Herrens Ord angaar dig, du
bedrøvede Sjæl, som jukker efter For-
løsning. Jesus kjøbte dig fri, da
han døde paa Korset for dine og al
Verdens Synder, som skrevet staar:
„Se, det Guds Lam, som bærer Ver-
dens Synd“, „i hvem vi ved hans
Blod have Forløsning, nemlig Syn-
dernes Forladelse“. „Efterdi Gud i
Kristo forligte Verden med sig selv,
idet han ikke tilregne dem deres
Overtrædelser, og oprettede Forligel-
sens Ord iblandt os“. 2 Kor. 5, 19.

Du ser altsaa, at alt, hvad du behø-

ver til Salighed, et i Jesus, i ham er Naade og Syndernes Forladelse, Næsfærdighed og et evigt Liv. Al denne Salighed tilbyder Herren dig for intet, og du har da kun at modtage, hvad Gud allerede har givet i Kristus Jesus. „Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Kristus Jesus kom til Verden for at gøre Syndere salige, iblandt hvilke jeg er den største“. 1 Tim. 1, 15.

Giv Gud Åren.

Soldater har i Regelen ikke Ord for at vise alvorlig Gudsfrugt. Har de lidt Nederlag, saa er det andres Skyld. Har de derimod sejret, saa mangler det ikke paa Stoltthed og store Ord.

Des mere glædet kristne sig, naar der fra Krigens Egne kommer Vidnesbyrd om, at Tapperhed og Gudsfrugt gaar Haand i Haand. Saaledes er det eneste Flag, som hejses over „the Stars and Stripes“ ombord paa vore Krigsskibe den saakaldte „Church Pennant.“ Det er hvidt med blaåt Kors i og sees altid, mens der er Gudstjeneste ombord. Saa længe dette Flag er oppe, har ingen Lov at nærme sig Skibet. I Regelen besøges Gudstjenesten af alle, isønt det er en fri Sag. Den holdes paa Dækket. Paa et Bord eller et Alter, dækket med vort Marineflag, ligger Bibelen. Dette tjener som Prædikestol. En Skibsprest ved Krigsskibet erklærede nylig, at over 90 Procent af Matroser og Marinesoldater kom fra kristelige Familier, og at mindre end en Fjerdedel tilhører den katolske Kirke.

Kaptein Phillips, der under Krigen i Cuba, foran Santiago, var Overbefalende paa Krigsskibet „Texas“, har gjentagende lagt for Dagen, at han har Gud med sig ogsaa i Slagets Dummel.

Da Kagle efter Kagle fra de velrettede Kanoner rev gennem de spanske Skibe i Santiagos Bugt, og Soldaterne udbrød i vild Jubel over mod Slutten af Kampen at se deres ødelæggende Virkning. „Hold inde med eders Jubel, medens tapre Soldater dør!“ formanede Kaptein Phillips sit Mandskab. Det var Ord talte ud af et ligesaa høimodigt som kristeligt Hjerter.

Den samme Kaptein var det, som da Sjøslaget ved Santiago var endt

og den fiendtlige Flaade ødelagt, samlede sit Mandskab om sig og henvendte sig til dem, sigende: „Jeg føler i denne Stund Trang til offentlig at betjende min Tro paa den almægtige Gud og naadige Fader. Jeg ønsker, at I alle, Officerer og Mandskab, med mig af Hjertens Grund skal sige den almægtige Gud Tak i en stille Bøn“.

Jungen, som deltog, vil glemme den Stund.

Er du ogsaa vis paa at blive salig?

Jeg vil her tage for mig det Spørgsmaal, om et Menneſte kan være vis paa sin Salighed? Der findes en Del vildfarende, der synes at ville herpaa. Men hvad skulde bevæge os til at antage denne Vildfarelse? Vi kan ganske sikkert være visse paa vor Salighed. Var vi ikke dette, i hvilken Glendighed vilde vi ikke da skilles fra denne Verden? Vi vilde ikke vide, om vi skulde fare til Himmelen eller til Helvede. Vor Trøst er denne: Derjom vort Hjerter ikke jordømmer os har vi Frihed til Gud (Joh. 3, 21). Paa Guds Side ser vi ingen Mangel. Han lader det ikke se paa nogen Ting. Han har ikke bestemt os til Brede, men til at vinde Saliggjørelse ved vor Herre Jesus Kristus (1 Tes. 5, 9). Hvad er det, han ikke har gjort, som han endnu skulde gøre? Har han ikke skånket os alting med Kristus, idet han har skånket os ham? Han lader sit saliggjørende Ord prædike for os; det giver os Forsikring om hans Naade, og denne besegler han ved de hellige Sakramenter. Saa lad os da befæste vort Kald ved Troen og en hellig Vandel. Den som tror og af Troen lever helligt, han har det evige Liv. Men maaske en liden Tro ikke formaar saa meget? Kjære, er en liden Tro ikke ligesaa vel en Tro som den, der er stor? Heller ikke tales der om en stor Tro, men i Almindelighed om Troen, naar det heder: „Hvo, som troer og bliver døbt, skal blive salig“ (Mark. 16, 18). Ikke Troen i og for sig, men den hellige Fortjeneste hos ham, paa hvem vi tror, og som er vor Tros Grund, gør os salig. Og mener du, at du kan ikke gøre saa meget, at det kan være velbehageligt for Gud, saa se paa dit Hjertes Begjæring. Er denne oprigtig, og anvender en troende sin bedste Nid paa saavidt muligt at vandre efter Guds Befaling, saa er Gud tilfreds med det, som sker, og ikke med det, som skal ske.

Gud kræver ikke mere af os, end vi ved hans Naade kan. Naar vi ikke forfællig syndet, saa bliver vore ringe Feil ikke ihukommende. Hvad der sker af Skrøbelighed, finder snart Naade og Trøst hos Gud. Derjom vi betjender vore Syndet, er Gud trofast og reiserdig, saa han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed (1 Joh. 1, 9). Saaledes kan den være vis paa sin Salighed, som tror og derhos lever i Hellighed og Nærfærdighed for Gud. Ja, siger du, det er vel saa; men hvem ved, om jeg bliver bestandig i Troen? Ved du da ikke, at Gud daglig tilbyder sin Hjælp? Den, som fra først af har opreist dig af Naade, skulde han nu forlade dig? Ver kun sundelig forsikret om, at Gud, som har begyndt den gode Gjerning, han vil ogsaa fuldføre den intil Jesu Kristi Dag (Fil. 1, 6.)

Album istedenfor Bibelen.

En af vore Prester besøgte et Par Egteskifte, hvor det i mange Maader stod daarlig til. Manden arbejdede ikke. Husleien var ikke betalt. Hvert Dieblisk kunde de vente Politiet. Konen laa tilfængs. Efter en kort Samtale bad Presten om at saa en Bibel. Jo, den skulde han saa. Manden ledte høit og lavt, og som det syntes, i hver Krog af det lille Hus, men nogen Bibel fandt han nok ikke; thi tilslut kom han med et Album. Det fik gjøre Tjeneste istedet. — Mon der ikke kan være flere Hjem, hvor Albumet agtes høiere end Bibelen? Eller mon ikke Bibelen i mangt et Hjem ligger paa Bordet i Pragtbind med Guldsnit og Spænder og sees paa og agtes som et Album? Hvordan er det i dit Hjem?

Barnets Offer til Jesus.

Missionær Wels beretter følgende fra en Rejse i Minnesota: Efter et Måltid traadte en liden Pige frem og rakte ham en liden Buket bestaaende af almindelige, men tidlige Blomster. Det var rimeligvis det eneste Slags, hun kunde staafe.

Han spurgte, hvorfor hun gav ham Blomsterne. „Fordi jeg holder meget af Dem“, svarede Barnet. — „Nuvel, men giver du ikke Jesus noget?“ sagde Missionæren. — „Jo“, sagde den lille Pige, „han giver jeg mig selv“.

Se paa den lyse røde Nap

Tacoma.

Vor Frelsers evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8. Søndags skole kl. 9:30 Form.

Ove J. S. Prens, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, WASH.

Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.

MILL SUPPLIES.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at saa fat i denne verdensberømte lille Andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit Hus.“

212 Sider.

Judbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og Guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherst Veiviser til Prøvelse af de forskjellige Kirker og religiøse Samsfund.

380 Sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

Tre Benner.

Johannes Damascenus, en af den græske Kirkes berømteste Kirkefædere (dødt 760), har fremsat følgende Lignelse:

En Mand havde tre Benner. Da han nu engang var i stor Nød og stod fare for at blive dømt til Døden af Domstolene, gik han til den første Ven og bad ham om Bistand. Denne gjorde imidlertid ikke andet end at tilkaste ham en Klædning, som han kunde iføre sig, naar han skulde frem for Dommeren. — Derefter begav han sig til den anden Ven, men den eneste Trøst, han der opnaede var, at Venen vilde følge ham et Stykke paa Veien til Domhuset. — Endelig gik han til den tredje Ven, hvem han dog havde ventet sig mindst af. Men se, han tog sig i trofast af ham, forsvarede ham for Domstolen og reddede ved hans Liv.

Dette anvender Damascenus nu paa det døende Menneske. Den første Ven er Mammon; han giver os i Døden kort Besked og tilkaster os kun en Ligdragt. Den anden er Menneskene, vore Slægtninge og Venner; de følger os til Graven. Den tredje er Jesus Kristus; naar vi vender os til ham, saa antager han vore Sjæle, træder frem for Gud som vor Talsmand, følger os ind i Døden og gjennem Døden ind i det evige, salige Liv. Sandelig, han er den bedste Ven!

„Det er den Helligaands Gjerning.“

En ensfoldig Faarehyrde levede i Stillehed og røgtede sit Kald. Folk vidste ikke andet om ham, end at han i sin Ungdom havde faaet en meget mangelfuld Undervisning, at han nu trolig passede sin Dont, samt at han besøgte Kirken, saa ofte han kunde. Han blev syg og bad om Prestens Besøg. Da denne kom, sagde han til ham: „Kjære Sjælesørger, jeg har sendt Gud efter Dem for at talke Dem for alle Deres opbyggelige Prædikener og for at tage Afsted med Dem; thi den Herre Jesus er kommen for at tage mig hjem til sig i Himmelen. Gud er min; den Herre Jesus er min; jeg har ham, og da har jeg alt, hvad jeg behøver. I Verden var jeg en stakkars Faarehyrde; men jeg er rig; thi jeg har Jesus og dør salig.“

Hvorledes er du kommen til denne Tro? spurgte Presten ham. „Det er den Helligaands Gjerning“, svarte

„Se paa den lyse røde Lap“,

Hyrden. „Jeg er en arm Synder, der har forjænt Guds Bredde og Naade; men jeg har fundet Naade og Forladelse for alle mine Synder ved Jesu Dødder. Jesus er min, og jeg er hans som en synderlig Ting. Intet, hverken Liv eller Død kan fælle mig fra ham.“

Sæt din Tillid til Herren.

Naar Trængsel og Nød berører os alt andet, saa maa de dog lade os beholde Gud, ham kunde de ikke tage fra os. Nei, de fører ham endog nærmere til os. Thi naar alt er taget fra os, ogsaa vore gode Gjerninger og Fortjenester, saa lærer vi først for alvor at sætte vor Lid til Gud alene, og da begynder vi at blive salige i Haabet. (Luther.)

En Kristens eneste Ulykke.

Da Hofmændene raadede Keiseren til at landsforvise, fængsle eller dræbe Chrysostrimus, sagde andre, der kjendte ham, at dette nyttede til intet. „I Landflygtighed finder han dog et Hjem med sin Gud, inddrager du hans Godser, tager du dem kun fra de fattige, kaster du ham i Fængsel, saa kysjer han sine Lænker, og dræber du ham, saa aabner Himmelen sig for ham i Døden. Der findes bare et eneste Middel til at gjøre ham ulykkelig: Tving ham til at synde; intet i Verden er han bange for uden Synden.“

GAGE DODSON CO.

Sælger

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Visell & Ekberg

ældste Bogfirma i Nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Huspostiller, Skolebøger, nye norske Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og vielseattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle første Klasse's Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, D. G., Parkland, Wash.
Blåtten, J.,
box 175, Rockford, Wash.
Borup, P.,
Cor. N og Pratt Sts.,ureka, Cal.
Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Blücher P., Bothell, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlson, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.
Dale, J. D., Silvana, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grønberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.
Hartstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Heltson, D. G., Cenejee, Idaho.
Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., Livermore, Cal.
Neste, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.
Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
Pederfen, N., Santa Barbara, Cal.
Prens, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.
Stub, S. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Svrenson, S. B.,
417-29. St., Astoria, Ore.
Stensrud, E. M.,
2456 How. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
White, A. D., Silverton, Ore.
Zavier, R. B., Parkland, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.

Kontorid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

MRS. ROBERTS, DOERFER

AND BLODGETT

Dentists

156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

Tel James 1716

BILLIGT FARM

LAND

For Oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY
MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.



Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Comp. i udvalg af

Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE.,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Kjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Hvortil den modne Unglingsalder bør benyttes.

(1 Mos. 39, 1-6.)

Med Josef for Die vil vi betragte dette Spørgsmaal. Hvortil benyttede Josef den? Sytten Aar gammel var den unge Mand, da han af sine Brødre blev solgt til Egypten. Sytten til atten Aar gamle er for det meste vore unge Mænd, naar de kommer ud af Læren. Ingen forlader den imidlertid saa fattig, ingen gaar over i saa haard Tjeneste, som Josef. I bliver Svende, Handelsbetjente, eller hvad det nu kan være; han derimod blev Træl. Han stod der aldeles retløs. Han indtraadte i en hedenst Egypters Hus, i hvilket der ikke var Spor af Guds Frygt. Han havde ingen Fader ved sin Side, som kunde trøste og opretholde ham. Ja, der opsteg ingen Bøn for ham til Guds Trone, som kunde have støttet og baaret ham.

Hans Moder laa i Graven; hans Fader gråd vel over ham, men bad ikke for ham; thi han stod i den Formening, at han var revent ihjel af et vildt Dyr. Mere forladt kan ingen være, end denne unge Mand var i Egypten. Ikke desto mindre modtog han denne sin Stilling som en Guds Besikkelse. Ikke desto mindre søgte han i denne at uddanne sig til et agt værdigt og brugbart Menneſte og navnlig at uddanne sig i det nødven-

digste af alt. Her modarbejdede han sit Hjertes Hovmod og Forfængelighed. Her klynge han sig barnligt og inderligt til Herren sin Gud. Selv som Træl vilde han være en Guds Tjener. I det fremmede Land vilde han bevare sin Hjemstavnsret ved at holde fast ved Herrens Forjættelser. Hvorledes han endvidere, saa fattig han var, stred en god Strid mod Forlokkelsen til Ukyndighed, er eder noksom bekjendt. Men han benyttede ogsaa sin Tid til paa en ærlig Maade at forbedre sine Livskaar. „Han blev en Mand, hvem alt lykkedes for; Herren lod alt, hvad han gjorde, lykkes i hans Haand“, staar der. Men Herren giver kun den Lykke, som tager ham med, naar han strider til Berket. Ja, endstjunt Josef stod der, uden noget bestemt Formaal at tragle efter — thi hvilket Maal skulde han som en Træl i et fremmed Land have? — stræbte og arbejdede han dog som for sit eget. Derfor velsignede ogsaa Herren alt, hvad han tog sin Haand i. Og Egypteren fandt Behag i den hebraiske Træl. Han gav ham Fortrin for sine øvrige Trælle og gjorde ham til sin egen Opvarter. Tilslut satte han ham over sit eget Hus og over alt, hvad han eiede.

.....Dg du, unge Mand, hvad du end er, enten du er Arbeidsmand eller Haandværker eller Handelsbetjent, eller Embedsmand eller Student eller Kunstner eller Tjener, du er fri. Du er ingen kjøbt Eiendom. Du kan lægge en Plan for dit Liv. Dg i Spidsen for denne Plan maa staa: „Jeg vil blive en Mand til min Guds og min Frelseres Ære“.

O, lader eder knytte til ham, I unge Mænd, hvad Stand og Stilling I end er i. Læretiden er ude. I er nu komne til de Aar, da I skulle uddanne eder selvstændigt for eders følgende Liv. Det er Overgangstiden fra Barndommen til Manddommen. „Da jeg var et Barn, talte jeg som et Barn, tænkte jeg som et Barn, dømte jeg som et Barn; men da jeg blev Mand, afslagde jeg det barnagtige“, siger Paulus. Det bør ogsaa I gjøre. Med Frihed, Selvstændighed og Trofasthed bør I uddanne eder til en ret dyb og omfattende Indsigt i eders Kristendom, og med redelig Vilje bør I søge at befæste eder paa den lagte Grundvold. Med Omtanke, Udholdenhed og Trofasthed bør I uddanne eder for eders jordiske Kald. Begge Dels bør gaa Haand i Haand. Hvo-

som ikke kan forestaa sit eget Hus paa en kristelig Maade, duer igunden heller ikke til at forestaa noget i Kristi Menighed. Dg der udfordres noget mere til at være en kristelig Medlem, Mester eller Herre end at kunne sy, smede, tømre, bygge eller handle.

Lader os nu se, om størstedelen af vore unge Mænd stævner mod et saadant Maal. Begynder vi med Hovedformaalet for vor Udvikling og undersøger, hvor mange af vore unge Mænd der eier en Bibel eller endog et Nye Testamente, saa finder vi, mildt sagt ikke en blandt fem. Katekismen, denne Ungdommens gamle Lærer, er glemt. Unge Menneſter, som gjør sig Umag for at erindre den eller opfriske, hvad de har glemt deraf, er en stor Sjeldenhed.

Endnu sjældnere er de, som søger at arbejde sig frem til en dybere Indsigt i sin Salighedsſag. For den overvejende Del af denne Slægt er en Guds Menighed slet ikke til. Mange har i hele Aar ikke sat sin Fod i nogen Kirke. Naar vi i vore Fortegnelser over Altergangsfolk søger efter Svende og Betjente, maatte vi næsten tro, at der kun var nogle saa af dem i en større By, medens Tallet paa dem i Birkeligheden beløber sig gjerne til flere Hundrede.

Hvad besiller de da? Dagen anvendes til Arbejde, Aftenen for det meste til Udspredelse...Dg hvad er det ialmindelighed for Fornøielser? Glæden skulde være dem vel undt, saaremt blot Herren kunde være med i den. Men selv under Aagens Arbejde strømmer Samtalen paa Verktøderne til dels over af Ugudelighed.

Naar en ny Mand, hos hvem Troen paa Herren er bleven levende, træder ind, sidder han straks som Daniel blandt Løverne. Lader han falde et Ord om Synd, Omvendelse og Frelse, saa er det paa de fleste Steder en ukjendt Melodi, og Spydigheder hagler nedover ham paa alle Kanter. Kan der her opdrages Mænd, som engang skal blive tro Husfædre og tro og paalidelige Statsborgere? I Sand og Mudder vokser ingen Gae. De vil have fast Jordbund.

Nu, hvad trives der da? Unge Mænd, som har glemt baade sin Far og Mor og sin Gud og Frelser. Moderen, Sufen, som har anvendt sin sidste Stilling paa at holde Sønnen i Lære og haabet, at han i hendes Alderdom og Strøbelighed skulde tage

hende under Armene, hun sidder hjemme og lider Mangel og græder.

Imidlertid gaar Sønnen og forøder den Fortjeneste, hun havde sat sit Haab til. Naar hun beklager sig derover, svarer han: „Jeg kan dog ikke affordre mig ganske fra andre menneſter; jeg maa dog tage Del i, hvad mine Kammerater gjør“.

Hvilken Krysteragtighed, hvilken ussel Mangel paa Mandens Mod og Hjerte, som af Frygt for Mængdens Dom gjør sig skyldig i den koldeste Utafnemmelighed. Her bor Adveren. Her finder I de udplyndrede og halvde. Dg hvad bliver saa Følgen videre? Hvo som ikke er tro mod sin Herre histoppe, er heller ikke tro mod sin Herre hernede.

Naar den Herre, som fører det øverste Regnskab med enhver, engang opslaar sin Bog, hvormange ryggeløse Skjelme vil han da ikke opdage.....

„I Tillid skal eders Styrke være.“ (Esaias 30, 15.)

Et Barns enfoldige Tro har en forunderlig overbevissende Magt, som ofte seierrikt slaar de gamles Sorger og Bekymringer paa Flugt, og derfor lærer vi mangen en Gang ligesaa meget af vore Børn, som de af os. En isjøn Erfaring i saa Henseende omtaler en Familiefader med følgende Ord:

„En Aften sad jeg med et tungt Hjerte paa en liden Altan udenfor min Leilighed, som var beliggende høit oppe paa tredje Sal i et Baghus. Med bange Bekymringer tænkte jeg paa Fremtiden, og mærke Tvilens Skyer leirede sig om min Sjæl, saa at jeg slet intet Die havde for den heilige Solnedgangs Skjønhed. En tung Byrde laa som en Blyvegt paa mit Hjerte, jeg tvilede paa Fadergodhed og knurrede over min Skjæbne.

Da hørte jeg en trippende Lyd af nogle smaa Fødder, og min lille Datter løb glædestraalende ind i min Favn. Barnets overstadige Lume viklede smittende paa mig, saa at jeg i Spøg løftede hende i Beiret og et Zieblit holdt hende ud over Altanens Gitter, som om jeg vilde lade hende falde ned i Dybet. Hun viste imidlertid ikke mindste Tegn paa Frygt. Fuldt af Forbauselse herover spurgte jeg hende nu: „Er du da slet ikke bange? Dg striger heller ikke? Hvad

„Se paa den lyse røde Lap“.

om jeg nu lod dig falde?" — „Nei, kjære Far, det gjør du ikke, for du elsker mig jo saa høit!" svarede Barnet hurtig.

Min lille Piges Svar gif mig igjennem Hjertet som en Lysstraale, der gjennembrød Mørket derinde. Hvilken kostelig Lillid hun dog havde til sin Fader! Ja, det er sandt: Kjærligheden gjør det umuligt for en Fader at lade sit Barn falde, som bmt klunger sig til ham. Hvorledes kunde da vor himmelske Fader gjøre saaledes med de Børn, der slaar deres Lid til ham?

Efter han os ikke alfor høit til at kunde lade os falde? og har han ikke ladet os sige, at alle Ting skulle tjene os tilgode?

Gud velsignede den syvende Dag. (1 Moj. 2, 3.)

Det er paasjaldende, at mange jødiske Lærere i deres Religionsundervisning endnu bruger det samme Billedsprog, som allerede møder os i vor Frelseres Vignetter. Som et Eksempel herpaa, skal vi meddele følgende Vignette, som en jødisk Rabbi i Schweiz nylig har fremstillet i en af sine Taler:

En Mand havde syv Sønner, af hvilke de seks ældste var meget dygtige Vævere. Fra Morgen til Aften arbejdede de under Tilsyn af deres Fader, som tillige var deres Læremeister, og fra Tid til anden fulgte deres Moder det smukke Lærred paa Torvet, hvorved der invandtes saa mange Penge om Aaret, at den hele Familie rigelig kunde leve deraf.

Den yngste af Sønnerne, den lille Benjamin, var helt forskjellig fra sine Brødre. Han yndede ikke Arbeidet med Haanden, men sad helst alene foran en stor Bog, der indeholdt Fortællingerne om Moses og Profeterne. Men hver Gang han havde læst noget rigtigt smukt, kom han, fuld af Begeistring, ind paa Verftet og fortalte det for Brødrene, som hørte til med Glæde. Naar han ikke læste, gav han ofte sin glade Sindsstemning Lufte i Sang, som lød rundt omkring i Huset. Og saa derved oplivede han sine Brødre og gav dem godt Mod til Arbeidet.

Men Menneffene bliver med Tiden kjede selv af de bedste Ting. Saaledes gif det ogsaa de seks Brødre. Lidt efter lidt blev de skingne paa

Benjamin, fordi han aldrig arbejdede, og en Dag kom deres Utilfredshed til Udbrud i en heftig Samtale om deres yngste Broder. De beregnede, at naar Broderen ogsaa sad paa Væverstolen, vilde de alle have det bedre og Familien med mindre Møje tjene flere Penge.

Disse deres Tanker fremsatte de for deres Fader, men han blev meget bedrøvet deraf. „Hvorfor", spurgte han, „vil I have Benjamin til at arbejde? Hans Hænder er alfor svage til at styre Væverstykket. Gud har bestemt ham for andre Ting og givet ham Hjerte til at forstaa de smukke Fortællinger og en deilig Stemme, som kan berede Glæde i Huset og forjøde eder Arbeidet.

Men Brødrene vilde ikke høre derpaa. De tænkte desuden, at Benjamin godt kunde blive ved at fortælle og synge for dem, fordi han tog Del i Arbeidet.

Faderen maatte tilsidst gaa ind paa deres Forlangende. Der blev nu kjøbt en liden Væverstol til Benjamin, som uden at knurre, men meget bedrøvet, satte sig til at arbejde. Efter en Stunds Forløb opfordrede man ham til at synge. Han forjødte det, men hans Stemme lød saa bedrøvelig, at man bød ham at tie stille. Han forjødte ogsaa at fortælle en Historie, men kunde ikke fuldføre den. I Huset blev Stemningen mere og mere trist og ikke saa sjeldent afbrødes Arbeidet af Skjenderier og onde Ord.

Omfrider nærmede den Dag sig igjen, da det vævede Lærred skulde sælges paa Torvet. Aftenen forud kom hver af Brødrene med sin Del, ogsaa Benjamin med en liden Kulle, ind til Moderen, som maatte og undersøgte deres Arbeide.

„Men Børn dog", udbrød hun tilsidst, „hvorledes hænger det sammen? I har jo været syv til at arbejde og har mindre Lærred end ellers. Og jeg engang her, Samuel og David, hvor ujevnt eders Arbeide er! Saa lidt og saa daarligt Arbeide har jeg endnu aldrig bragt til Torvs". Og Rejultatet blev da ogsaa, at hun den næste Dag bragte færre Penge hjem, end ellers.

Da sagde Faderen: „Børn, jeg vilde lade eder gjøre et Forsøg, hvis Udald jeg kjendte i Forveien. Nu ser I Frugten af eders Skingne og af eders Sjerrighed. Disse to har fordærvet de smukke Fortællinger og

Sangen og dermed ogsaa Freden fra vort Hus. Forstaaer I nu, hvad jeg sagde eder? Hver har sin Opgave: eders Opgave er at arbejde, eders Broders derimod at hjælpe eder, idet han fylder Huset med den Tilfredshed, som alene gjør Arbeidet let og frugtbringende".

De seks Brødre forstod deres Faders og ydmygede sig. Og aldrig saanuart sad Benjamin igjen i sin stille Læjekrog, før han paany begyndte at synge og fortælle sine Historier, og Familien fandt igjen sin tidligere Lykke og sin Velstand.

Denne Historie er ikke vanskelig at tyde. De seks Brødre er de seks ugedage, og Benjamin — ja, ikke sandt? — det er Hviledagen, som Gud har givet os, for at den skal bringe os Fred og Glæde og Arbeidskraft for de seks andre. Hviledagen, som man ikke kan stille lige med de andre Dage, uden med det samme at sætte Livsglæden og Velsignelsen af det daglige Arbeide Overstyr. Skulle en virkelig kunne arbejde med Velsignelse, maa vore Sjæle være fyldte med den hellige Glæde, som kommer fra Gud, og det er det, som enhver Søndag, der bliver tilbragt efter Guds Vilje, bringer os: et herligt Forraad og denne Glæde, stor nok for den hele Uge.

„Religionen har forandret min Mand."

Man spurgte engang en italiensk Kone, som ofte besøgte den lutheriske Kirke, og hvis Mand var gaaet over til den lutheriske Betsjendelse: „Er det sandt, at Deres Mand har forandret sin Religion?" — „Nei", svarede hun. „Religionen har forandret min Mand. Før havde han ingen Religion; nu har han valgt en, og den maa være god; thi den formaar at forandre Folks Hjerter. Jeg selv vidner paa, at min Mand nu ikke mere drikker og bander, som han ellers bestandig har gjort"

Det traf.

En ikke netop alfor gudsyntig Kone sad med sin lille Datter inde i Kirken. Presten talte netop om, hvor efterladende mange er i sit Hus og Hjem, hvorledes de forjømmer sine Børn med Guds Ord. Datteren hørte opmærksomt efter. Hun vendte sig da til sin Moder og hvistede trostlyd:

„S: paa den lyse røde Lap".

dig: „Er det dig han mener Mor? Men Moderen, der sølte sig dybt rammet, svarede ikke. Spørgsmaalet var for hende en vældig Prædiken. Men naar vi hører Guds Ord, da er det for at vi skal faa noget for os selv, enten det saa dæmmer os, eller det trøster os. (Kirkekl.)

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly

BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---

Farm Implements,

Wagons, Harness

Hardware, Cream Separators, Bee

Supplies.

BELLINGHAM, WASHINGTON.

Schlender Bros.

Jubelerere og Optikere.

Sine undersøges af uersamerede Optikere rit. — Handler med Diamanter, Uhrer, Gulds- og Sølvvarer. Uhrer reporer s.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186

Residence - } Red 3681

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Betsjendte, saa kom til

Lunn Steamship Agency

Vi repræsenterer:

Scandinavian,

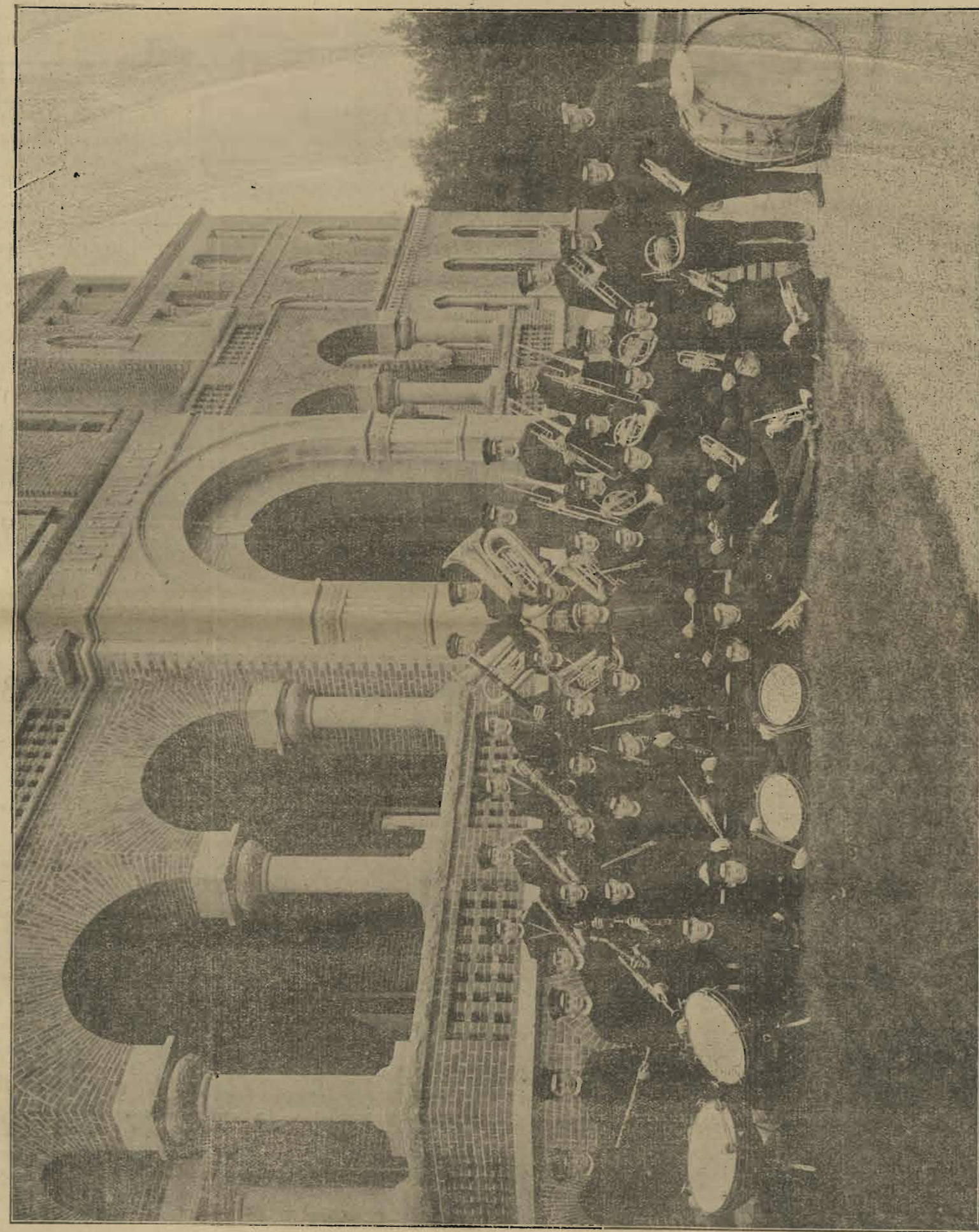
American, Cunard,

White Star

med flere Linjer.

REAL ESTATE Eiendomme for udenomboende haandteres.

Vi har det eneste skandinaviske Været Kontor nordensfor Seattle. 103 E. Holly Str., Bellingham, Wash.



Luther College Musikkorps.

Vort Arbeidsfelt.

Interbay.

Den lutherste Kvindeforening i Interbay møder Onsdag den 22de August hos Mrs. A. Dien. Foreningens Embedsindehavere er Mrs. Leonard, President, Mrs. A. Dien, Sekretær og Kassierer.

Los Angeles.

Vor Frelsers Menigheds Kvindeforening i Los Angeles møder den 30te August hos Mrs. J. Knudsen, Pasadena. Damerne møder paa 6te St. Depot kl. 11 Formiddag.

Angdomsföreningen havde en fejlsabelig Sammenkomst i Kirkens Parlor den første Torsdag i August. De, som var tilstede, hyggede sig udover Aftenen. Et Program, bestaaende af Sang, Musik og korte Afhandlinger af forskjellige af Foreningens Medlemmer, blev udført. Hver tredje Torsdag i Maanedens møder de unge til en Bibeltime. For Tiden gennemgaaes Johannes' Evangelium.

Genesee, Idaho.

Søndag den 5te August holdtes Konfirmation i den eng. luth. Menighed i Genesee, Idaho. Søstrene Carrie og Elsie Maason har det sidste Aar været underviste af Past. Hellekson, og sidste Søndag aflagde de da Vidnesbyrd for Menigheden om, at de var naaet frem til en saadan Kristendomskundskab, at de kunde tilstedes den hellige Nadvere, bekjendte saa sin Tro baade for Gud og Mennesker, hvorefter vi forenedes i Bøn til Gud for dem om hans naadige Bistand paa Vandringen mod Ewigheden.

Vort ellers saa nette Kapel var pent prydet med Blomster. Mange Mennesker var tilstede, deriblandt en Del fra Vor Frelsers Menighed og fra den nye Prædikeplads oppe ved Howell, saa Lokalet var fuldpakket. „Herald“ vil ogsaa være med at ønske disse unge Søstre tillykke med sit Daabsløbste, som de bekræftede ved sin Konfirmation.

Orillia.

Vor Menighed her skal Søndag den 26de Aug. (den sidste Søndag i Maanedens) afholde Missionsfest. Der skal holdes Prædiken baade paa

norisk og engelsk. Efter Gudstjenesten er Forsamlingen indbudentil Herman Nelsons vakre Hjem, hvor Middag serveres. Kirken skal smykkes for denne Anledning, som bliver Menighedens første Missionsfest. Koret og Børnene skal synge. Drilla staar i Kaldsforbindelse med Zions Menighed i Ballard. Det er at haabe, at dette Præstekald kan yde \$100 til Indremissionen iaar. Og det kan vi, dersom enhver ser ikke paa sit eget, men ogsaa paa andres.

„Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele, thi saadanne Offere behage Gud vel.“ „Gud elsker en glad Giver“.

Ballard.

Gamle Mr. og Mrs. Egdtvet vender i disse Dage tilbage til sit Hjem i Stoughton, Wis. De har været herude paa Besøg hos sin Søn Arthur Egdtvet og Familie i Ballard, samt Slægtninge i Skagit County. Vi siger disse Kjære Venner Tak for godt Samvær. Vi kommer til at savne dem.

Missionsfest afholdtes i Zions Menighed Søndag den 12te August. Pastor Stub prædikede. Offer optoges, stort \$15.20, til Indremissionen. Prof. Hong holdt paa Opfordring en Tale, hvori han gav en oversigt over vor Indremissions Tærv og Trang. Han fremkom med den merkkelige Oplysning, at Bidragene i Pacific Distrikt til vore Missioner, Barmhjerthedsanstalter og kirkelige Niemed udenfor deres Lokale ifjor var blot 22 Cts. for hver Person. Prof. Hong er som bekjendt Kassierer i Missionskomiteen. De fleste Medlemmer af vore Menigheder har store Udgifter i sin egen Kirke; men vi maa dog prøve at gjøre mere for vor Indremission og andre Missioner.

Bekjendtgjørelser.

Læreropst.

Zions luth. Menighed, Ballard, Wash., ønsker en Lærer for Menigheds-skolen. Lønnen er \$40 pr. Maaned. Skolen begynder den 3die Septembeer og varer 8 Maaned. Der undervises i samme Fag, som i de 4 første „grades“ i Commonskolen, samt Religion, norsk og Salmesang. Interesserede melde sig straks til Underteg-nede.

M. N. Christensen,
Ballard, Wash.

Se paa den lyse røde LaP.

Genesee: Søndag den 9de September Gudstjeneste i Vor Frelsers Kirke kl. 11 Formiddag.

Eng. Luth., Genesee, kl. 3 Efterm.

Søndag den 16de Sept. Gudstjeneste i Trefoldigheds Menighed, Clarkston og Lewiston kl. 11 Form.

O. C. Hellekson.

Pastor O. Hagoes, Portland, Or. 425 E. 10 St., Phone: Scott 2095.

Vor Frelsers skand.-evang.-lutherste Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Gudstjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8.

Kello, Ore. Gudstjeneste efter Tillysning.

Mer f!

Enhver af vore Prester bør snarest mulig indsende sine lovede Menighedsannoncer. Hver Menighed i Kaldet bør nævnes ved Navn, ligesaa Stedet, hvor de findes. Endvidere bør Prædikeplads opgives, og hvor det er muligt Tiden for de regelmæssige Gudstjenester paa de forskjellige Steder.

Lutherst Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Kæmpehus ved det nye Landingssted for Emigranter. Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandreter og andre Rejsende.

Pastor E. Peterfen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og Naar Emigranterne bi med Naad og Daad.

Folk, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street car lige til Døren

Seattle.

Immanuel's lutherste Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. N. Shih, Pastor. 1619 Minor Ave. Tel.: main 7783



“PACIFIC HEROLD”

...er fyldt med...

Godt Læsestof,

ikke med Avertisjementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

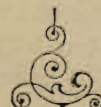
det bringer ind penge at fylde det med avertisjementer.



De fleste Blade følger de averterendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læsers Gunst og Gavn og haaber at berige dem med usforkrænelige Slatte, som Møl og Rust ikke fordærver.



Send os en eller flere nye Abbonenter

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.



..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial St., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udsure Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser, naar De skal udsure Deres Hjem.....

Paroklandnyheder.

— Luther College Musikkorps kom, spillede og vandt. En fuldstændig Beretning vil komme i næste Nummer af „Herald“.

— Paroklændingerne har haft det travelt i disse Dage med at gjøre Foranstaltninger til Luther College Concerten her.

— Prof. Kaasa, Lærer ved Lutheran Ladies Seminary i Red Wing, Minn., sammen med sin Svoger, Mr. Paulsen, besøger Bestkysten i disse Dage. Mr. Paulsen er Farmer og ser sig om efter et Hjem herude.

— Forrige Lørdag fejredes et særdeles hyggeligt Bryllup her i Parokland. Brudgommen var Mons Knudson, Skolens mangeaarige Kassjerer og indtil for et Par Aar siden „Herald“s Forretningsfører, og Bruden var Miss Anna Charlotte Wenberg, en af Paroklands elsteværdige og agtede unge Kvinder. Lige efter Vielsen, som udførtes af Past. Harstad, samledes man i Akademiets Spisestue, hvor der serveredes en prægtig Middag. Om trent 125 Gæster var tilstede. Under og efter Maaltidet holdtes gemnligge Taler paa forskjellige Sprog, saasom Engelsk, Norsk, Sæterdøysk, Valdrisemaal m. m., og endslønt Mangesangen i disse Taler kunde være lidt for-

skjellig, saa gik de dog alle ud paa at ønske de yngste Venner et langt og lykkeligt Samliv.

„Herald“, til hvilken Mr. Knudson har været knyttet i saa mange Aar, og hvilken han har ydet betydelige Tjenester, vil ogsaa yde sin Lykønsning til de øvrige. Maatte Herrens rige Naade og Velsignelse følge ham og hans Brud paa deres Vandring gennem Livet.

Til Børnehjemmet i Parokland.

Foreningen „Børnevennen“, Se-attle, en Symasjine; ubenævnt Kvinde, Past. Gaatvedts Kald 1.00; Mathias Olsen 5.00. Samlet af Mrs. Christianson, Tacoma: John Christianson, George Vale, Mrs. John Peterson, Mrs. Ed Bjermeland, Mrs. S. Johnson, Mrs. L. M. Marshall, Hanks & Co., Mrs. L. J. Olson, Mrs. Jack Olson, N. Hosto, N. H. Fosyth, hver 1.00; Bal. fra Ladies Aid Society 5.45; Mrs. S. Knudson, Mrs. Wetell, Chris. Johnson, Mrs. Anton Olson, Mrs. John H. Haggie, Mrs. Olsen, N. Peterson, August Greensfeldt, Chas. Dvora, Dell Smith, Co. Eddy, T. G. Thorson, N. A. Mc Dongall, H. A. Moser, C. D. Pederson, hver 50 Cents; C. W. Nelson 1.50; J. C. Buchanan, G. H. Reed hver 2.00; Agnes Vale 25 Cts.

Hjertelig Tak! Mrs. L. Larsen.

Giv AGT!!

Da den forestaende Snohomish County Høst-Udstilling skal afholdes i Everett, August 29de til den 2den September og en selvstændig Ting alle vil besøge den, vil vi igjennem „Pacific Herald“s Spalter igjen indbyde de Besøgende at visitere vor rummelige Butik.

Vor nye og rige Varebeholdning af Herreklæder, unge Mænds, samt Gutteklæder og Udstyrsartikler for store og smaa have i nyt Udvalg. Vi garanterer alle vore Klæder at være af bedste Faconer og Farver. Overfrakter og Regnskapper (Cravenettes) i alle Størrelser til rimelige Priser.

Herreklæder til \$10, \$12.50, \$13.50, \$15, \$17.50, \$20, \$22.50. Unge Mænds Klædninger \$7, \$8, \$9 til \$14.
Gutteklædninger fra \$2 til \$7.50.

Vi er Sænegenter for den berømte McKibben \$3 Hat.

For at finde ud Værdien af vort Avertissement i „Pacific Herald“ vi vil i de næst kommende 30 Dage give til alle, som bringer dette Avertissement 10 Procent Rabat, naar Kjøbesummen overstiger \$5.00. Husk dette!

ENGER & JESDAHL,

1618 Hewitt Avenue, Everett, Washington.

Tilfredsstillelse er vores eneste Garanti.



Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Everett, Wash.